

РЕШЕНИЕ

№ 12763

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1756** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след като с Определение № 506 от 06.02.2026 г. на Административен съд-Хасково по адм.дело № 146/2026 г., е изпратена по подсъдност на Административен съд-София град жалбата на М. А. А., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 17X/16.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-8560/22.12.2025 г.

С жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Жалбоподателят поддържа, че при постановяването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като не са спазени гарантираните му процесуални права по чл. 76в от ЗУБ, във връзка с чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8 и чл. 58, ал. 7 от същия закон, включително правото на информация и съдействие чрез преводач или тълковник, като не са му предоставени указания на разбираем за него език. Жалбоподателят оспорва изводите на административния орган относно недопускането на последващата молба, като твърди, че не е извършена необходимата индивидуална преценка на изложените от него факти и на актуалната обстановка в С., включително реален риск за живота и личната му неприкосновеност по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Твърди още, че административният акт е

постановен в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Жалбоподателят посочва, че изложената от него история не е била правилно оценена, а органът е приел, че не съществува риск за него, въпреки реалната ситуация в С. – гражданска война, нарушена инфраструктура и продължаващи военни действия, което е в противоречие с международните задължения на Б.. Моли съда да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за ново разглеждане при спазване на закона и гарантиране на процесуалните му права.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, редовно призован, не се явява и не се представлява. С Писмени бележки от 16.03.2026 г., чрез юрк. Д., взема становище по хода на делото и излага съображения за неоснователност на жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път М. А. А. е поискал закрила с молба вх.№ 1688/12.07.2024 г., по която е постановено Решение № 11878/14.11.2024 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението на административния орган е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 196 от 09.01.2025 г. на Административен съд – Хасково по адм. дело № 1395/2024 г. е потвърдено. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 11173 от 10.11.2025 г. по адм. дело № 1403/2025 г. го е оставил в сила. На посочената дата отказът за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е влязъл в сила.

По време на проведеното интервю жалбоподателят е заявил, че е роден в [населено място], област Д. А., С., и че е напуснал страната на 02.07.2024 г. поради продължаващата война, трудните условия за живот и заплахата от мобилизация, като е преминал нелегално през Турция и на 07.07.2024 г. е влязъл нелегално в Република Б. с помощта на трафикант. Жалбоподателят е посочил, че е завършил шести клас в училище А. и е работил като автомонтьор и в селското стопанство, като не е бил член на политически партии, религиозни общности или военни формирования, не е бил арестуван, осъждан или заплашван, и не е имал проблеми с властите поради етническа принадлежност или религия. Жалбоподателят е посочил, че има близки роднини в ЕС – братята М. и А. в Б., а останалите родители и роднини се намират в Л. или С., като всички са араби и мюсюлмани-сунити. Той е изложил, че районът му се контролира от кюрдски сили, като няма активни военни действия в момента, но напрежението остава, и че е напуснал страната, защото животът е труден и няма сигурност, работа, образование или здравеопазване. Жалбоподателят е отбелязал, че не е посещавал други части на С. поради липса на сигурност, не е имал проблеми в Турция и не е ходил в Л., целта му е била Б. като сигурна държава, и че при положителен изход от молбата си възнамерява да живее и работи тук, а при отказ не знае какво ще предприеме.

На 22.12.2025 г. е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-8560, в която молителят иска допускането ѝ до разглеждане по същество, като посочва, че са налице условията по чл. 13, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), в частност нови обстоятелства относно държавата му по произход – Сирийска А. Република. Жалбоподателят заявява, че от края на 2024 г. е настъпила промяна в управлението на страната, като сегашните управляващи са бивши терористи, включително Ал Д., бивш член на терористичната организация

ИДИЛ, който представлява реална заплаха за живота му. Той посочва, че жилището му и това на близките му са унищожени, няма възможност за безопасно пребиваване и съществува риск от тежки посегателства вследствие на продължаващата гражданска война, вътрешни конфликти и нестабилна общественно-политическа и сигурностна обстановка, включително контрол на района от ислямски милиции като „Х. Т. ал-Ш.“. Жалбоподателят отбелязва, че достъпът до здравеопазване, образование, електричество, вода и канализация е ограничен, а населението е изложено на насилие, арести и разрушения, като мнозина са прогонени или убити. Той поддържа, че тези нови обстоятелства създават реална опасност за живота и сигурността му при евентуално завръщане и налагат разглеждане на молбата му по същество. Жалбоподателят се позовава на международни и европейски норми, включително чл. 3 от Директива 2013/32/ЕС, Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г., както и на принципите на забрана за връщане, и подчертава, че всяко решение трябва да гарантира правото му на живот, човешко достойнство и защита от изтезания и нечовешко или унищожително отношение.

С Решение №17X/16.01.2026 на интервюиращ орган при ДАБ към МС, постановено на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, е отказано да се допусне до разглеждане по същество последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-8560/22.12.2025 г., подадена от М. А. А. – гражданин на С., като е прието, че същата е недопустима поради липса на нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. В мотивите си органът е посочил, че молителят се позовава на общи твърдения за промяна на политическата обстановка в С., смяна на режима, разрушаване на жилището му и опасения за живота си при евентуално завръщане, включително поради действия на кюрдски или нови управляващи сили. Молителят не е представил конкретни доказателства, които да обосноват индивидуален риск от преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ или риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9 от ЗУБ. Представените нотариален акт и банково извлечение не са релевантни за производството по предоставяне на международна закрила. Органът е обсъдил актуалната информация за общественно-политическата и сигурностна обстановка в С., включително в провинции като Д. А., И. и А., на база справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. От справката следва, че макар да съществуват локални инциденти, нивото на насилие не достига степен на безогледно насилие в условията на въоръжен конфликт, което да поражда реална заплаха за живота или сигурността на всяко лице само поради присъствието му на територията на страната. Посочено е, че няма лични обстоятелства, които да сочат, че молителят би бил обект на специфично насилие или преследване поради неговите лични характеристики или дейност. С оглед на изложеното, органът е направил извод, че представените факти и обстоятелства не са нови и не са от съществено значение нито за личното положение на молителя, нито за положението в държавата му на произход.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От ответника – справки с вх. № МД-02-47/11.02.2026 г. относно актуалното положение в С..

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 30.01.2026 г., жалбата е подадена на 02.02.2026 г., видно от поставения върху същата рег. № УП-33455 на ДАБ, поради което същата е процесуално

допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от М. А. А. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Оспореното Решение № 17X/16.12.2025 г. е издадено от компетентен орган – М. И. М., мл.експерт в РПЦ- [населено място], определен за интервюиращ орган със Заповед № ЦУ-РРД05-337/12.06.2024 г. (л.24), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

Съдът намира, че в случая административният орган не е нарушил чл.13, ал.2 ЗУБ, тъй като в нея не се съдържат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Тяхната доказателствена сила и относимост е подложена на анализ, но именно в контекста на изследване критериите за допустимост на последващата молба.

Последващата молба за закрила е обоснована с твърдения за промяна на политическата власт в С. и съществуваща опасност за живота и сигурността на молителя при завръщане в страната.

С последващата молба за закрила чужденецът е представил според него нови обстоятелства, а именно: твърдения, че не може да се завърне в С. поради смяната на режима и наличието на сегашни управляващи, които са бивши терористи и главорези, включително президентът Ал Д., за когото до декември 2024 г. е имало обявена награда за залавянето му като член на терористичната организация ИДИЛ. Чужденецът посочва, че е изпитал страх за живота си, че неговата къща и тази на близките му са унищожени и че при завръщане съществува реална опасност от тежки посегателства от страна на кюрдите или новия режим. Освен това се позовава на влошената обществено-политическа и сигурностна обстановка в страната, включително продължаващи безредици, убийства, недостиг на стоки от първа необходимост, разрушени болници и училища,

ограничения в здравеопазването и образованието, както и присъствието на въоръжени групировки в района, като твърди, че именно тези обстоятелства са нови и обуславят необходимостта от разглеждане на последващата му молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. П. са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Съдът намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с обществено-политическата обстановка в С..

От анализ на публично достъпни източници и актуалните справки се установява, че след смяната на режима обстановката в страната се стабилизира. През последните месеци са сключени споразумения за прекратяване на огъня и интеграция на кюрдските сили, започва процес на помирение и реинтеграция на воювали в миналото групировки, а правителството извършва мерки за хуманитарна подкрепа, включително възстановяване на разрушени домове, предоставяне на продоволствена помощ и стимули за завърналите се бежанци. Доброволните завръщания на сирийци от Турция и други държави продължават, като преобладаващите причини за тях са политическите развития, подобрената сигурност, събирането на семействата и възстановяване на собствеността.

Въоръжените сблъсъци и проявите на насилие, за които се съобщава, са спорадични и локализирани, не обхващат цялата територия и не достигат нивото на безогледно насилие, необходимо за предоставяне на субсидиарна закрила по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Няма данни, че жалбоподателят би бил изправен пред реален и специфичен риск поради своето лично положение. Представените в молбата твърдения не се подкрепят с документи и не обосновават ново обстоятелство, което да налага повторно разглеждане на молбата за международна закрила.

Следователно, при оценката на събраните данни се установява, че макар сигурността в страната да остава относително нестабилна, съществуващите условия не представляват основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, тъй като няма сериозни и потвърдени основания да се счита, че той ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността си

вследствие на въоръжен конфликт или безогледно насилие.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че твърденията в последващата молба не установяват нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ.

Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на направените твърдения и е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо наведените доводи не са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл.8 или чл.9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на предоставените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на М. А. А. срещу Решение № 17X/16.01.2026 г., е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 17X/16.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците /ДАБ/, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № КП-01-8560/22.12.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

